

असंज्ञानवैराग्यैश्वर्यादीनां आत्मप्राप्तिसाधनानां सत्त्वोत्कृष्टलभ्यत्वात् सत्त्वमेव सत्त्वोत्तिष्ठति सत्त्वार्थेन सत्त्वादिति सत्त्वसंश्रयंतं पुरुषं अन्यथा सत्त्वासंश्रय इति गंतुं शक्यमिति योजना ॥ ६ ॥ दत्तं परिपाकः ॥ ७ ॥ पुरुष
वत्त्वच्छत्वात्पुरुषोपकारित्वाच्च सत्त्वं पुरुषादभिन्नमिति मन्यंते तार्किकाः अतएव ते आत्मनि सत्त्वधर्मान्कर्तृत्वादीन्वास्तवान्मन्यंते इत्याह एतेनेति द्वाभ्यां तत्रापिमन्यंते प्रातीतिकं एकत्वं सांख्यादयः तार्किकास्तु तदे
व वास्तवमित्याहु रिति विवेकः ॥ ८ ॥ एतदूषयति आहुरिति ॥ ९ ॥ सांख्यं प्रत्याह पृथगिति यदिसत्त्वं ततः पुरुषात्पृथक् अन्यत् भूतं नित्यनिर्दत्तं च स्यात्तर्हि मुक्तमप्यात्मानं न ज्ञात् भूतत्वे तस्य निरन्वयना
शायोगात् तस्मादनिर्मोक्षप्रसक्तेः इदं मतमविचारितं एकत्वपक्षोऽपि प्रत्युक्त एव कर्तृत्वादेर्वास्तवत्वे धर्मिनाशमंतरेणानिर्दत्तेर्नैरात्म्यमनिर्मोक्षो वा प्रसज्येत इति भावः सिद्धांतमाह पृथग्भावश्च विज्ञेयः सहजश्चा
पि तत्त्वतः सत्त्वपुरुषयोः समुद्रतरंगयोरिव शब्दतः प्रतीतिश्च पृथग्भावोऽस्ति सत्त्वं च समुद्रतरंग इव पुरुषे सहजं एवं च विलीनतरंगस्यैव मुक्तसत्त्वस्य पुनरुत्पत्त्ययोगान्नानिर्मोक्ष इति कल्पितभेदेन संसारयात्रानिर्वाहः

सत्त्वात्परतरं नान्यत्प्रशंसंतीह तद्विदः ॥ अनुमानाद्विजानीमः पुरुषं सत्त्वसंश्रयं ॥ न शक्यमन्यथा गंतुं पुरुषं द्विजसत्तमाः ॥ ६ ॥ क्षमाधृतिरहिंसा च समता सत्य
मार्जवं ॥ ज्ञानं त्यागोऽथ संन्यासः सात्त्विकं दत्तमिष्यते ॥ ७ ॥ एतेनैवानुमानेन मन्यंते वै मनीषिणः ॥ सत्त्वं च पुरुषश्चैव तत्र नास्ति विचारणा ॥ ८ ॥ आदुरेके च वि
द्वांसो ये ज्ञानपरिनिष्ठिताः ॥ क्षेत्रज्ञसत्त्वयोरैक्यमित्येतन्नोपपद्यते ॥ ९ ॥ पृथग्भूतं ततः सत्त्वमित्येतदविचारितं ॥ पृथग्भावश्च विज्ञेयः सहजश्चापि तत्त्वतः ॥
॥ १० ॥ तथैवैकत्वनानात्वमिष्यते विदुषां नयः ॥ मशकोऽदुंबरं चैक्यं पृथक् कमपि दृश्यते ॥ ११ ॥ मत्स्योऽयथान्यः स्यादप्सु संप्रयोगस्तथा तयोः ॥ संबंधस्तोऽयं वि
दूनां पर्णेऽकोकनदस्य च ॥ १२ ॥ गुरुवाच इत्युक्तं वतस्ते विप्रास्तदा लोकपितामहं ॥ पुनः संशयमापन्नाः प्रच्छुर्मुनिसत्तमाः ॥ १३ ॥ इति श्रीमहा
भारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ऋषय ऊचुः को वास्विदिह धर्माणाम
नुष्ठेयतमो मतः ॥ व्याहृतामिव पश्यामो धर्मस्य विविधां गतिं ॥ १ ॥

अकल्पिताभेदेन मोक्षोपपत्तिरित्यर्थः ॥ १० ॥ एवमपि सत्त्वपुरुषयोरेकजात्यापत्तेर्जडाजडविभागो न स्यादित्याशंक्याह तथैवेति नयः युक्तिः तप इति पाठे आलोचनपूर्वको निश्चयः यथा उदुंबरफलोदरे वा
ह्यस्यान्यस्य प्रवेशाद्योगात्तदवयव एव मशकदेहस्ततो विजातीयः सन्नाविर्भवति एवं च द्विलास एव सत्त्वं ततः पृथग्भूय जडत्वेनाविर्भवतीत्यर्थः ॥ ११ ॥ सत्त्वपुरुषयोः संबंधे दृष्टांतः पर्णे इति असंगत्वात्पुरुषः सत्त्व
धर्मेर्न लिप्येत तत्र लेपप्रतीतिस्त्वाभ्यासिकीति भावः ॥ १२ ॥ उक्तं विद्यते ये पुते उक्तं वतः उक्तमर्थं सम्यगवधृतं वत इत्यर्थः सहजस्यापि सत्त्वस्य पुरुषासंसर्गित्वं दुर्घटं ब्रह्मणश्च वचनं न मिथ्येति तर्कश्च द्वाभ्यामुभय
तो निरुद्धत्वात्संशयमापन्नाः ॥ १३ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ एवं संदिहानाः प्रथमं वेदशास्त्रेषु मतभेदं
शयंति को वेति निवृत्तिधर्मो वा प्रवृत्तिधर्मो वाऽनुष्ठेयः न कर्मणेति कुर्वन्नेवेह कर्माणीत्युभयविधश्रुतिदर्शनान्मुक्षामहे इति भावः ॥ १ ॥